

Mindretallet kan dog ikke skjønne, at derved i mindste Maade kan begrundes nu at gaa til et Statslaan til nye Anlæg. Den anførte Sum, der er anvendt til Anlæg af Jernbaner fra 1876 til 1889, er ikke uforholdsmæssig stor, naar man lader Kjøbet af de sjællandske Baner ude af Betragtning. Fra 1867 til 1880 — altsaa et lignende Tidsaffnit — er der anvendt til Jernbaneanlæg ca. 40 Mill. Kr.

Heller ikke den finantsielle Tilstand begrunder i mindste Maade at gaa til et Statslaan. Ifølge Meddelelser fra Finantsministeren af 7de November 1889 til Finantsudvalget vil Kassebeholdningen den 31te Marts 1890 udgjøre 30,600,000 Kr. Til Sammenligning skulle vi anføre, at man ved Lov af 24de April 1868 vedtog, at der skulde anlægges Jernbaner i Vendsyssel, Vest- og Midtjylland for et Beløb af ca. 9½ Mill. Kr. uden Materiel og Grunderhvervelse. Desuden er der en Lov af samme Dato om Havneanlægget ved Esbjerg. Kassebeholdningen var den 1ste April 1868 kun 9,860,016 Kr. Man havde nylig vedtaget en Hørlov, der vilde kræve meget forøgede Udgifter, og der forestod flere Reforme. Ikke desmindre forlangte man ikke den Gang noget Statslaan. 1879—80 har man ligeledes vedtaget Lovforslag om Jernbaneanlæg, der krævede meget betydelige Anlægssummer, uden at der var Tale om Statslaan, og Kassebeholdningen var da ikke større, end den er nu. Flertallet mener vel, at en Del af de nuværende betydelige Udgifter til Kommunikationsmidler bør falde den følgende Generation til Last. Mindretallet antager ikke, at vi staa ved en stærk Afslutning af Kommunikationsmidlernes Udvikling; man skal eksempelvis henvise til, at der i høi Grad er Trang til

Havneanlæg paa Sjællands Vestkyst, at Hedernes Beplantning og Tilskultivering efter al Sandsynlighed med Nødvendighed vil i kommende Tider kræve yderligere Udvikling af Jernbanenettet. Vi finde det i Almindelighed mest forstandig, at ethvert Slægtled saa nogenlunde bærer de Byrder og Udgifter, som den selv foranlediger. — Ganske vist har der i de sidste Aar været et meget betydeligt Underskud paa de foreløbige Finantslove, men dette ligger for en meget væsentlig Del i de urimelig store ekstraordinære Udgifter til Forsvarsvæsenet. Efter Mindretallets Opfattelse vil der ikke være Noget til Hinder for, at der udredes 4—5 Mill. Kr. aarlig til Jernbanebygning, og der vil endda med de nuværende Statsindtægter være Balance paa Budgettet, forudsat, at man i Henseende til de ordentlige Forsvarsudgifter holder sig til de bestaaende Love, og hvad de overordentlige angaar, kun afholder saadanne, hvorom der kan opnaas Enighed mellem Rigsdag og Regjeringen. Flertallet anfører som yderligere Støtte for Nødvendigheden af et Statslaan, at de bestaaende Institutioners Udvikling stille i stort Omfang forøgede Krav til Statskassen, og at der desuden er Tale om Løsningen af nye Opgaver, der aarlig ville fordre store Tilskud fra det Offentliges Side. Dertil skulle vi bemærke, at bliver der virkelig vedtaget saadanne Foranstaltninger og Reforme af Lovgivningsmagten, der kræve saa store Udgifter, at de ikke kunne bæres hverken af de løbende Indtægter eller af Kassebeholdningen, saa bliver der nok samtidig sørget for, at Midlerne skaffes tilveie. Under de nuværende Omstændigheder foreslaar Mindretallet i Henshold til foranstaaende Begrundelse at Landsstinget udstemmer § 5 af Lovforslaget.

Blom.

Breinholt.

Jacobsen.

Suul-Ryssensteen.

Moltke,
Formand.

Th. Nielsen.

Reed & Thott.

Rump,
Ordfører.

Strandskov.